

[Smørum.]

store landbrugsarealer blevet inddraget til militære øvelsespladser, til lufthavne o. s. v. Der er derfor god grund til at have opmærksomheden henvendt på de muligheder, der findes for at indvinde nye landbrugsarealer til erstatning for dem, der overgår til anden anvendelse.

I de år, landvindingsloven har virket, er ca. 40 000 ha, som før henlå i mere eller mindre uudnyttet tilstand, ved afvanding og planering blevet bragt i dyrkbar stand. Dette tal, 40 000 ha, er, som landbrugsministeren oplyste, endda kun det areal, som er inddraget indtil udgangen af året 1950. Hvis vi medregner de arealer, som er gjort færdige i tiden fra udgangen af 1950 til dato, og vi tager de arealer med, som for tiden er under indvinding, vil jeg tro, at det nok drejer sig om ca. 80 000 ha, der i disse år er inddæmmede, afvandet og bragt i dyrkbar stand; men det er alligevel sådan, at mange tusinde hektar endnu henligger i udyrket tilstand, hvor forholdene er af en sådan beskaffenhed, at landvinding og kultivering er for besværlig og kostbar for den enkelte lodsejer, men hvor det samfundsmæssigt set er rimeligt og også økonomisk forsvarligt, at staten tager opgaverne op og yder sit bidrag til at bringe disse arealer i dyrkbar stand.

Jeg tror, at det fremdeles, så længe der henligger meget store mose- og hedearealer, der kan afvandes og opdyrkes uden urimelig bekostning, vil være landvindingsudvalgets hovedopgave at have sin opmærksomhed henvendt på disse arealer fremfor at tage sig af de mere eller mindre fantastiske projekter, der af og til fremkommer om inddæmning og opdyrkning af strandarealer. Foruden at det i reglen er både dyrt og besværligt at indvinde landarealer fra havet, rummer det den store fare, at havet en dag tager igen, hvad man har frarøvet det, og det kan, som vi i de sidste dage har set det både i England og i Holland, medføre forfærdelige katastrofer for de mennesker, der har anbragt deres hjem og deres virksomhed på inddæmmede arealer i tillid til, at digerne kan holde.

Jeg er derfor helt enig med den højtærede landbrugsminister i den opfattelse, at der ved landvinding på søterritoriet bør udvises meget stor forsigtighed. På den anden side kan det næppe helt afvises, at der i vore vige og fjorde adskillige steder er lavvandede strandarealer med god dyndbund, som det kan være fornuftigt og rimeligt at inddæmme og opdyrke; men efter den gældende lov kan landbrugsministeren kun træffe afgørelse om igangsættelse af landvindingsarbejder, når der fremkommer anmodning herom fra interesserede lodsejere. Ved inddæmning på søterritorium, hvor de arealer, der indvindes, ejes af staten, vil lodsejernes interesse være ret ringe, og man vil næppe i ret mange tilfælde kunne forvente, at lodsejerne vil tage initiativet til sådanne inddæmningsarbejder. Jeg kan derfor tiltræde de foreslåede ændringer i lovforslagets §§ 1, 2 og 6, som bemyndiger landbrugsministeren til at træffe foranstaltninger til landvinding på søterritoriet efter indstilling fra landvindingsudvalget, selvom der ikke foreligger andragende fra interesserede lodsejere. Bestemmelsen i § 1, der går ud på, at landvindingsudvalget udvides med en repræsentant for fiskeriministeriet, kan jeg ligeledes tiltræde, og det samme gælder de øvrige bestemmelser, der går ud på at bringe loven i overensstemmelse med de i andre love gennemførte ændringer eller drejer sig om ændringer på forskellige områder i hidtil gældende administrationspraksis, hvor indvundne erfaringer har gjort sådanne ændringer formålstjenlige.

Jeg kan tilsige den højtærede minister mit partis støtte til lovforslagets hurtige gennemførelse.

Øllgaard: Når vi nu skal til at foretage ændringer i landvindingsloven, kan det, som det også fremgik af den foregående ærede talers indlæg, have en vis interesse at kaste et blik tilbage på, hvordan denne lov har virket i de 12 år, vi har haft den. Den egentlige motivering for, at vi fik landvindingsloven af 1940, var i virkeligheden den situation, som vi stod i, hvor det gjaldt om at få beskæftiget så mange danske ar-